

Odluka kojom se donosi Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o kaznenom postupku Bosne i Hercegovine

Koristeći se ovlastima koja su visokom predstavniku dana članokm V Aneksa 10 (Sporazum o civilnoj provedbi Mirovnog ugovora) Općeg okvirnog sporazuma za mir u Bosni i Hercegovini, prema kojem je visoki predstavnik konačni autoritet za tumačenje navedenog Sporazuma o civilnoj provedbi Mirovnog ugovora, i člankom II 1. (d) prethodno navedenog Sporazuma, koji od visokog predstavnika zahtijeva da olakša rješavanje bilo kojih poteškoća koje se pojave u vezi sa civilnom provedbom Općeg okvirnog sporazuma za mir u Bosni i Hercegovini;

Pozivajući se na stavak XI.2 Zaključaka Konferencije za provedbu mira održane u Bonu 9. i 10. prosinca 1997. godine, u kojem je Vijeće za provedbu mira pozdravilo namjeru visokog predstavnika da iskoristi svoj konačni autoritet za tumačenje Sporazuma o civilnoj provedbi Mirovnog ugovora, kako bi olakšao rješavanje bilo kojih poteškoća kao što je gore rečeno „donošenjem obavezujućih odluka kakogod on ocijeni da je neophodno” o određenim pitanjima, uključujući i (prema tački (c) stava XI.2) „mjere kojima se osigurava implementacija Mirovnog sporazuma na cijeloj teritoriji Bosne i Hercegovine i njezinih entiteta”;

Pozivajući se dalje na tačku 12.1. Deklaracije Vijeća za provedbu mira, koje se sastalo u Madridu, 15. i 16. prosinca 1998. godine, u kojoj se jasno kaže da Vijeće smatra da uspostavljanje vladavine prava, u koju svi građani imaju povjerenje, predstavlja preduvjet za dugotrajni mir i

samoodrživu ekonomiju koja je u stanju da privuče i zadrži strane i domaće ulagače;

Imajući u vidu učinjene napore na ostvarivanju osnažene strategije za reformu pravosuđa kako bi se ojačala vladavina prava u Bosni i Hercegovini i njezinim entitetima u 2002/03, što je odobrio Upravni odbor Vijeća za provedbu mira 28. veljače 2002. godine;

Prisjećajući se Rezolucije Vijeća sigurnosti Ujedinjenih naroda br. 1503 (2003) i izjavu predsjednika Vijeća sigurnosti (S/ PRST /2002/21), od 23. srpnja 2002. godine kojom se daje podrška strategiji Međunarodnog suda za bivšu Jugoslaviju ("MKSJ") na temelju koje će istrage biti završene do kraja 2004. godine, sve radnje u prvostupanjskom postupku do kraja 2008. godine, a kompletan rad Suda u 2010. godini (S/2002/678), između ostalog, ustupljivanjem predmeta nadležnim domaćim sudovima, prema potrebi, uz jačanje sposobnosti tih sudova da obavljaju taj posao;

Konstatirajući da je Vijeće sigurnosti izjavilo da se prethodno pomenutom Strategijom okončanja rada MKSJ-a ni na jedan način ne ometa obveza zemalja da provode istrage koje se odnose na optužene osobe kojima se neće suditi na MKSJ-u i da preduzimaju odgovarajuće radnje u vezi s podizanjem optužnica i kaznenim gonjenjem;

Konstatirajući nadalje da je u svom communiquéu donesenom nakon sastanka u Sarajevu 26. rujna 2003. godine, Upravni odbor Vijeća za provedbu mira uzeo u obzir Rezoluciju Vijeća sigurnosti Ujedinjenih naroda br. 1503, kojom se između ostalog, poziva međunarodna zajednica da podrži rad visokog predstavnika u uspostavljanju Vijeća za ratne zločine;

Imajući u vidu da su u communiquéu donesenom nakon sastanka Upravnog odbora Vijeća za provedbu mira održanog 15. ožujka 2006. godine u Beču, politički direktori izrazili svoju stalnu podršku Državnom sudu koji će omogućiti vlastima u BiH da se

optuženi za ratne zločine i optuženi za organizirani kriminal učinkovito procesuiraju u Bosni i Hercegovini;

Prisjećajući se da je Upravni odbor Vijeća za provedbu mira na sastanku održanom u Sarajevu 19. lipnja 2007. godine pozvao organe u Bosni i Hercegovini, posebno u Republici Srpskoj, da ispoštuju svoje obveze koje imaju po međunarodnom pravu tako što će u potpunosti surađivati sa Međunarodnim kaznenim tribunalom u Hagu (ICTY), imati proaktivnu ulogu u uhićenju svih preostalih optuženika – uključujući Radovana Karadžića i Ratka Mladića – bez daljeg odlaganja, razbijati njihove mreže podrške i osigurati njihov transfer u Hag;

Konstatirajući napredak postignut u razvoju kapaciteta Posebnog odsjeka za ratne zločine Suda Bosne i Hercegovine i Posebnog odjela za ratne zločine Tužiteljstva Bosne i Hercegovine;

Imajući u vidu da je sposobnost tužiteljstava da provode istrage širokog raspona ugrožena činjenicom da stručnjaci ne mogu provoditi istražne radnje u službenom svojstvu;

S obzirom da, prema krivičnoprocesnom zakonodavstvu u Bosni i Hercegovini, nije moguće pokretati postupke pred sudom protiv počinitelja zločina ako se oni ne nalaze u Bosni i Hercegovini;

Uz žaljenje što, međutim, organi vlasti u Bosni i Hercegovini nisu posvetili odgovarajuću pozornost promjenama u zakonodavstvu neophodnim kako bi se olakšala istraga i konačno gonjenje za najteža kaznena djela kao što su genocid, zločini protiv čovječnosti i ratni zločini;

Svjestan hitnosti da se ovakve odredbe izmijene i dopune;

Uzevši u obzir i razmotrivši sve navedeno,

Visoki predstavnik donosi sljedeću

ODLUKU

kojom se donosi Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o kaznenom postupku Bosne i Hercegovine

(Službeni glasnik Bosne i Hercegovine, br. 3/03, 32/03, 36/03, 26/04, 63/04, 13/05, 48/05, 46/06, 76/06 i 29/07)

Zakon koji slijedi kao sastavni dio ove Odluke stupa na snagu kao što je predviđeno u članku 6. tog zakona, na privremenom osnovu, sve dok ga Parlamentarna skupština Bosne i Hercegovine ne usvoji u istom obliku, bez izmjena i dopuna i bez dodatnih uvjeta.

Ova Odluka se objavljuje na službenoj Internet stranici Ureda visokog predstavnika i stupa na snagu odmah.

Ova odluka se odmah objavljuje u "Službenom glasniku Bosne i Hercegovine".

<i>Sarajevo, 9. srpanj 2007.</i>	<i>Miroslav Lajčák</i> <i>Visoki predstavnik</i>
----------------------------------	---

ZAKON

O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O KAZNENOM POSTUPKU BOSNE I HERCEGOVINE

Članak 1.

(Dopuna članka 20.)

U Zakonu o kaznenom postupku Bosne i Hercegovine ("Službeni glasnik Bosne i Hercegovine", br. 3/03, 32/03, 36/03, 26/04, 63/04, 13/05, 48/05, 46/06, 76/06 i 29/07; u daljnjem tekstu: Zakon), u članku 20. (*Osnovni pojmovi*), točki g), na kraju teksta stavlja se točka umjesto zareza, te se dodaje nova rečenica koja glasi:

"Pod ovlaštenim službenim osobama smatraju se i stručni suradnici odnosno istražitelji Tužiteljstva BiH koji rade po ovlastima Tužitelja."

Članak 2.

(Izmjena članka123.)

U članku 123. (*Vrste mjera*) Zakona, stavku (1), riječi "zabrana napuštanja boravišta" zamjenjuje se riječima "mjere zabrane".

Članak 3.

(Izmjene naslova Odjeljka 4 i članka126.)

(1) Ispred članka 126. (*Mjere zabrane*) Zakona, naslov Odjeljka mijenja se i glasi "**Mjere zabrane**".

(2) Naslov članka 126. i članak 126. Zakona mijenjaju se i glase:

"Zabrana napuštanja boravišta i zabrana putovanja

(1) Ako postoje okolnosti koje ukazuju da bi optuženi mogao pobjeći, sakriti se, otići u nepoznato mjesto ili u inozemstvo, Sud može, obrazloženim rješenjem, zabraniti osumnjičenom ili optuženom da napusti boravište.

(2) U okolnostima iz stavka (1) ovog članka, Sud također može,

bilo kao dodatnu mjeru uz zabranu napuštanja boravišta bilo kao zasebnu mjeru, narediti privremeno oduzimanje putnih isprava uz zabranu izdavanja novih putnih isprava, kao i zabranu korištenja osobne iskaznice za prelazak državne granice Bosne i Hercegovine (zabrana putovanja).

Članak 4.

(Novi članci 126.a do 126.g)

Iza članka 126. Zakona dodaju se novi članci 126.a, 126.b, 126.c, 126.d, 126.e, 126.f i 126.g koji glase:

“Članak 126.a

Ostale mjere zabrane

(1) Kada okolnosti slučaja na to ukazuju, Sud može izreći jednu ili više sljedećih mjera zabrane:

- a) zabranu poduzimanja određenih poslovnih aktivnosti ili službenih dužnosti,
- b) zabranu posjećivanja određenih mjesta ili područja,
- c) zabranu sastajanja s određenim osobama,
- d) naredbu da se povremeno javlja određenom državnom tijelu, i
- e) privremeno oduzimanje vozačke dozvole.

(2) Ostale mjere zabrane iz stavka (1) ovog članka mogu biti izrečene uz zabranu napuštanja boravišta kao i uz zabranu putovanja iz članka 126. ovog zakona, ili kao zasebne mjere.

Članak 126.b

Izricanje mjera zabrane

(1) Sud može izreći zabranu napuštanja boravišta, zabranu

putovanja i ostale mjere zabrane obrazloženim rješenjem na prijedlog stranke ili branitelja.

(2) Kada odlučuje o pritvoru, Sud može izreći zabranu napuštanja boravišta, zabranu putovanja i ostale mjere zabrane po službenoj dužnosti, umjesto određivanja ili produljenja pritvora.

(3) Osumnjičenik ili optuženik će se u rješenju o izricanju mjera zabrane upozoriti da mu se može odrediti pritvor ako prekrši obvezu iz izrečene mjere.

(4) U tijeku istrage mjere zabrane određuje i ukida sudac za prethodni postupak, nakon podizanja optužnice – sudac za prethodno saslušanje, a nakon dostavljanja predmeta sucu, odnosno vijeću u svrhu zakazivanja glavne rasprave – taj sudac, odnosno predsjednik vijeća.

(5) Mjere zabrane mogu trajati dok za to postoji potreba, a najdulje do pravomoćnosti presude ako toj osobi nije izrečena kazna zatvora i najkasnije do upućivanja na izdržavanje kazne ako je toj osobi izrečena kazna zatvora. Zabrana putovanja može također trajati dok izrečena novčana kazna nije plaćena u potpunosti i/ili dok se u potpunosti ne izvrši odluka o imovinskopравnom zahtjevu i/ili o oduzimanju imovinske koristi.

(6) Sudac za prethodni postupak, sudac za prethodno saslušanje ili sudac, odnosno predsjednik vijeća dužan je da svaka dva mjeseca ispita da li je primijenjena mjera još potrebna.

(7) Protiv rješenja kojim se određuju, produljuju ili ukidaju mjere zabrane stranka odnosno branitelj može podnijeti žalbu, a Tužitelj i protiv rješenja kojim je njegov prijedlog za primjenu mjere odbijen. O žalbi odlučuje vijeće iz članka 24. stavka (6) ovog zakona u roku od tri dana od dana prijama žalbe. Žalba ne zadržava izvršenje rješenja.

Članak 126.c

Sadržaj mjera zabrane

(1) U rješenju kojim izriče mjeru zabrane napuštanja boravišta za osumnjičenika ili optuženika Sud će odrediti mjesto u kojem osumnjičenik ili optuženik mora boraviti dok traje ova mjera, kao i granice van kojih se osumnjičenik ili optuženik ne smije udaljavati. To mjesto može biti ograničeno na dom osumnjičenika ili optuženika.

(2) U rješenju kojim izriče mjeru zabrane putovanja Sud će narediti privremeno oduzimanje putnih isprava uz zabranu izdavanja novih putnih isprava, kao i izvršenje zabrane korištenja osobne iskaznice za prelazak državne granice Bosne i Hercegovine. Rješenje će sadržavati osobne podatke osumnjičenika ili optuženika, a po potrebi može sadržavati i ostale podatke.

(3) U rješenju kojim izriče mjeru zabrane posjećivanja određenih mjesta ili područja Sud će odrediti mjesto i područje te udaljenost ispod koje im se osumnjičenik ili optuženik ne smije približiti.

(4) U rješenju kojim izriče mjeru zabrane sastajanja sa određenim osobama Sud će odrediti razdaljinu ispod koje se osumnjičenik ili optuženik ne smije približiti određenoj osobi.

(5) U rješenju kojim izriče mjeru povremenog javljanja određenom tijelu Sud će odrediti službenu osobu kojoj se osumnjičenik ili optuženik mora javljati, rok u kojem se mora javljati i način vođenja evidencije o javljanju osumnjičenika ili optuženika.

(6) U rješenju kojim izriče mjeru privremenog oduzimanja vozačke dozvole Sud će navesti kategorije za koje će vozačka dozvola biti suspendirana. Rješenje će sadržavati lične podatke osumnjičenika ili optuženika, a po potrebi može

sadržavati i ostale podatke.

Članak 126.d

Ograničenja u pogledu sadržaja mjera zabrane

(1) Mjerama zabrane ne može se ograničiti pravo osumnjičenika ili optuženika da komunicira sa svojim braniteljem u Bosni i Hercegovini.

(2) Mjerama zabrane ne može se ograničiti pravo osumnjičenika ili optuženika da živi u svom domu u Bosni i Hercegovini, da se neometano viđa sa članovima obitelji i bliskim srodnicima ili samo u Bosni i Hercegovini ili samo na mjestu određenom u zabrani napuštanja boravišta, osim kada se postupak vodi zbog kaznenog djela učinjenog na štetu člana obitelji ili bliskih srodnika, niti se može ograničiti pravo osumnjičenika ili optuženika da obavlja svoju profesionalnu djelatnost, osim ako se postupak vodi zbog kaznenog djela učinjenog u vezi sa obavljanjem te djelatnosti.

Članak 126.e

Izvršenje mjera zabrane

(1) Rješenje kojim se izriče mjera zabrane napuštanja boravišta dostavlja se i tijelu koji izvršava mjeru.

(2) Rješenje kojim se izriče mjera zabrane putovanja dostavlja se i graničnoj policiji, a privremeno oduzimanje putnih isprava uz zabranu izdavanja novih putnih isprava, kao i izvršenje zabrane korištenja osobne iskaznice za prelazak državne granice unijet će se u Glavni centar za obradu podataka.

(3) Mjere zabrane napuštanja boravišta, zabrane putovanja,

zabrane posjećivanja određenog mjesta ili područja, zabrane sastajanja sa određenim osobama i privremenog oduzimanja vozačke dozvole izvršava policijsko tijelo.

(4) Mjeru obveze optuženika da se povremeno javlja određenom tijelu izvršava policijsko tijelo ili tijelo kojem se osumnjičenik ili optuženik mora javljati.

Članak 126.f

Provjera mjera zabrane i obveza izvještavanja

(1) Sud može u svako doba naložiti provjeru mjera zabrane i zatražiti izvješće od tijela nadležnog za njihovo izvršenje. To tijelo je dužno bez odlaganja izvješće dostaviti Sudu.

(2) Ako osumnjičenik ili optuženik ne ispunjava obveze naložene izrečenom mjerom, tijelo koje izvršava mjeru o tome obavještava Sud, a Sud mu zbog toga može izreći dodatnu mjeru zabrane ili odrediti pritvor.

Članak 126.g

Posebna odredba o zabrani putovanja

(1) Izuzetno, u hitnim slučajevima, a posebno u slučajevima u kojima se radi o kaznenom djelu za koje se može izreći kazna zatvora od deset godina ili teža kazna, Tužitelj može izdati nalog o privremenom oduzimanju putnih isprava i osobne iskaznice uz zabranu izdavanja novih dokumenata koji se mogu koristiti za prelazak državne granice.

(2) Tužitelj može izdati nalog iz stavka (1) ovog članka kada izdaje naredbu o sprovođenju istrage, kada saslušava osumnjičenika ili kada izdaje dovedbeni nalog prema članku 125. stavku (2) ovoga zakona, ili kad god je potrebno žurno

postupanje radi učinkovitog vođenja postupka do početka glavne rasprave.

(3) U tijeku istrage Tužitelj odmah obavještava suca za prethodni postupak, a nakon podizanja optužnice – suca za prethodno saslušanje, a nakon što se predmet uputi sucu ili vijeću u svrhu zakazivanja glavne rasprave – tog suca ili predsjedavajućeg suca, koji će odlučiti o naredbi u roku od 72 sata. U slučaju da sudac ne izda naredbu, putne isprave i osobna iskaznica će biti vraćeni.

(4) Nalog o privremenom oduzimanju putnih isprava i osobne iskaznice uz zabranu izdavanja novih dokumenata koji se mogu koristiti za prelazak državne granice izvršava policijsko tijelo, a može je izvršiti i pravosudna policija. Ako osumnjičenik ili optuženik odbije da preda putne isprave i osobnu iskaznicu, nalog će se prisilno izvršiti.

(5) Osumnjičeniku ili optuženiku će biti izdana potvrda o oduzetim dokumentima. Za osobnu iskaznicu osumnjičeniku ili optuženiku će biti izdata posebna potvrda ili karta koja zamjenjuje osobnu iskaznicu u svakom pogledu, ali koja se ne može koristiti za prelazak državne granice.”

Članak 5.

(Primjena ovog zakona)

Ovaj zakon se primjenjuje u svim slučajevima u kojima pravomoćna presuda nije donesena prije dana stupanja na snagu ovog zakona.

Članak 6.

(Stupanje na snagu ovog zakona)

Ovaj zakon stupa na snagu dan po objavljivanju u "Službenom glasniku Bosne i Hercegovine".